

Bústia

EL RACÓ
DELS LECTORS

CORREU

Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona 93 316 39 36 bustia@avui.com

FAX

ADREÇA ELECTRÒNICA

Totes les cartes adreçades a la **Bústia de l'AVUI** -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número del carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les quinze línies d'extensió. L'AVUI es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques.

Només mesella?

■ Adjudiquem a Catalunya -als seus homes, esclar!- no només l'adjectiu de *mesella*, que ens recorda la Pilar Rahola en el seu article del dia 24. Hem deixat passar, oblidant-ho llastimosament, sense ni anomenar-los, el centenari dels almogàvers, del *Tirant lo Blanc* -tot aportant de les butxaques del contribuent català 20 milions d'euros per a *El Quixot*-, dels papes Borja, de Joan Coromines. Ella ens recorda dolorosament el de Víctor Català, amb el gran llibre que és *Solitud*, i també el de Cristòfor Colom. D'aquest vaig llegir el meu primer llibre en català de l'historiador peruà Lluís Ulloa, el qual documentava i argumentava l'ascendència catalana del descobridor d'Amèrica. El meu pare l'havia comprat a la dècada dels anys 30.

Un deversall de disbarats. Catalunya mesella?, agemolida!, collvinclada!, etc. ¿Hem de creure que amb els homes i dones enfilats avui a la conselleria de Cultura ens en sortirem? Buf! Hem de canviar urgentment de tarannà i posar sobre el curs de la història totes les nostres capacitats, hem de treure'ns aquest esperit genuflex que tant mal ens fa! Cal inflar pit, redreçar-nos amb vigor i valentia, conèixer-nos, valorar-nos degudament i llançar-nos sense complexos a un futur on els

nostres drets i valors se situïn on ens correspon, a primera línia dels pobles lliures. Em prenc la llicència de refer un crit antic, un "via fora"! Del segle XXI.

Alexandre Pineda i Fortuny
Sant Esteve Sesrovires

Nostàlgics de Franco

■ Faig referència a la carta d'Antoni Gómez, publicada en la Bústia de l'AVUI del dia 24, per exposar que l'intercanvi de José Antonio amb Carrasco i Formiguera no es podia intentar tota vegada que ambdós es trobaven a l'Espanya republicana. El falangista fou executat el 20 de novembre de 1936 i el republicà fou capturat pel creuer *Canarias* el març de 1937 quan es traslladava a Euskadi perseguit per elements incontrolats que li retreien la defensa que havia fet dels ordes i congregacions religiosos. Fou executat el 9 d'abril de 1938. Es considera una víctima d'ambdós bàndols.

Pel que fa a l'alliberament de José Antonio, és evident que es va intentar un infructuós intercanvi amb un fill de Largo Caballero, detingut a Sevilla. També entre setembre i octubre es varen realitzar dos intents d'alliberament amb el suport i vaixells alemanys. De totes maneres, sembla evident que Rússia havia decretat la seva mort.

Miquel Larrotcha Balagué
Mollerussa

Carta del dia

Les festes de Nadal

■ S'acosten les festes nadalenques i una explosió de llum, color i disbauxa faran acte de presència. És un fet que es repeteix any rere any. Està bé que se segueixin les tradicions populars però tinc la impressió que cada vegada hi ha més buit espiritual en les nadalenques. Nadal ja no és el que era. Massa consumisme, pocs pessebres, molts arbres, encara que diuen que aquesta última no és una tradició pagana. De totes maneres em semblen unes festes cada cop més comercials. Està bé reunir-se les famílies però també hi ha molta gent que se sent sola aquestes diades. He sentit a dir que s'està estenent el costum de convidar persones que no tenen on anar, cosa lloable.

Seria una bona ocasió perquè aquestes dates servissin per reconciliar-nos els uns amb els altres i s'eliminessin d'una vegada per totes les múltiples guerres que hi ha al món. Diuen que entre tots hem de construir la pau. El diàleg és bàsic per solucionar les coses.

Pensem-hi no solament durant aquestes festes, sinó cada dia de l'any. Tots podem aportar el nostre granet de sorra per fer un món millor. Que no quedi només en bons propòsits.

Joaquim Renom Blanch
Badalona

Notícies sobre funcionaris

■ Aquests dies han saltat a la palestra informativa notícies relacionades amb els funcionaris que crec que mereixen alguns comentaris. D'una banda, el conseller de Governació, Joan Carretero, ha parlat de la necessitat de millorar els sistemes d'accés al funcionariat i la necessitat de revisar la relació que s'estableix entre funcionari

i Estat, un cop aquest ha obtingut la plaça, essent necessaris mecanismes que permetin, si cal, desfer una vinculació que actualment és vitalícia. D'altra banda, el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, ha encarregat una auditoria que permeti avaluar seriosament el treball d'aquest col·lectiu. Benvingudes siguin totes les iniciatives que tinguin com a propòsit la transparència en els

diferents àmbits relacionats amb els funcionaris.

Joan Carles Zamora Jarque
Barcelona

Interessos obscurs

■ El senyor Pérez Ibáñez publicava abans d'ahir un article del qual només voldria destacar breument tres punts. Primer; ell diu que arribo tard en les meves crítiques. És evident. El país ja està anorreat gràcies a les institucions que ell defensa. Segon; el seu discurs és típic d'aquells que fan perdre la il·lusió en la democràcia: negar les evidències tot pensant que els contribuents som imbècils. Tercer; el senyor Pérez Ibáñez practica una especialitat molt comuna en el seu ofici. Llançar difamacions protegint-se en la immunitat parlamentària. Suggereix que jo tinc interessos obscurs pel simple fet que em dedico a opinar sobre el meu país. Molt bé. Li suggerixo un exercici de transparència. Jo envio a l'AVUI (per tal que ho publiqui) la comptabilitat de la meva empresa amb detall d'on provenen els ingressos. I el senyor Pérez Ibáñez fa el mateix amb els comptes del seu partit i dels ajuntaments que ell defensa. Som-hi, Pérez?

Xavier Roig i Castelló
Sant Cugat del Vallès

Aeroport i soroll

■ Fa més de 30 anys que tinc casa al barri de Bellamar de Castelldefels, un indret geogràficament excepcional on predominen les cases unifamiliars. Un racó tranquil, on fa de molt bon viure. Es troba ben bé a 10 o 12 km de l'aeroport i, de sempre, hem vist passar avions sobre el mar sense cap molèstia.

Ara, de cop i volta, i per evitar maldecaps a les cases pròximes al camp d'aviació (per vestir un sant n'han despullat un altre de ben allunyat), hi ha un trànsit continu d'avions sobre nostre amb un soroll inaguantable. I el pitjor del cas és que davant les nostres protestes i de tot Castelldefels ens diuen que la solució, si és que n'hi ha, haurà d'esperar un any pel cap baix. I ja sabem que quan des de Madrid diuen un any pot passar com amb el TGV, que ja ningú no recorda el termini previst d'arribada a Barcelona o a la frontera, i sempre parlen de l'any que ve...

Escric desesperat perquè d'avui per demà han destrossat la nostra qualitat de vida. I no veig manera que d'avui per demà es resolgui.

Francesc Marcé i Sanabra
Castelldefels

FE D'ERRADES: En el suplement Cultura del 30 de novembre passat, a la pàgina 14, l'Oscar Roig que apareix en una foto no és l'autor teatral, sinó el músic del mateix nom.

Retalls

EL RACÓ
DE L'INTERNAUTA

Data: 30/11/2005 20:18:07

Potser seria hora que deixéssim d'anar amb el liri a la mà. La presó és una condemna per un delictes comès. I si això li serveix a algú per reinserir-se (és a dir, per viure honradament), millor per a ell. Però els que no delinquim no tenim per què sacrificar-nos pel delinqüent. Hi ha societats molt pitjors que la nostra plenes de gent que no comet delictes.

Per Jaume

Data: 30/11/2005 03:53:17

Endurir les lleis? Voleu dir

endurir les sentències. Als EUA i a Nova York, amb en Giuliani, fa 10 o 15 anys, es va fer això. Aviat hi va haver un milió de presoners, gairebé tots negres o hispans. El crim va baixar moltíssim i els drets civils de molts van ser violats. I es van imposar penes de presó horroroses. Voleu pagar aquest preu? Més d'un respondrà que sí.

Per Michael

Data: 30/11/2005 09:48:48

Tolerància zero envers els crims amb violència. Endurir la llei i fer-la respectar (fer complir les penes en la seva totalitat i expulsió del país un cop complerta la pena en cas d'estrangers; controlar la reinserció per evitar reincidències). Mà de ferro amb guant de seda.

Per Jürg Spoerry i Comas

Data: 30/11/2005 10:49:49

Les tres coses alhora: enduriment de penes per a

reincidents, augment de les dotacions policials, més diners per a les zones més pobres i marginals del país. Ajudar els pobres i castigar els que fan mal.

Per Ramon (Girona)

Data: 30/11/2005 10:38:56

S'han de fer complir íntegrament les penes.

Per Berioska

Data: 30/11/2005 10:33:37

Expulsió immediata del país en cas d'estrangers i fer complir totalment les penes en cas de crims violents.

Per Sergi (La Jonquera)

Data: 30/11/2005 12:17:32

No es pot fer res per a casos com aquest. Més policia o que la condemna sigui més dura no evitarà que hi hagi atracaments. Persones com els detinguts evidencien que a la presó, de reinserció, res de res.

Per Txell M.

L'enquesta

A la web de l'AVUI
www.avui.com

La pregunta d'avui:

¿Servirà d'alguna cosa la protesta de les JERC davant la COPE?

sí o no

La pregunta d'ahir:

Què es pot fer per evitar crims com el de Castelldefels?

Les vostres respostes:

